

cimal) samt staten. Det ville umiddelbart betyde en nedsættelse af såvel lønmodtagernes som arbejdsgivernes bidrag med 0,1 procentenhed. Hermed ville lønmodtagernes bidrag være 7,9 pct., mens arbejdsgivernes bidrag ville være 0,5 pct. (brutto), svarende til et nettobidrag på 0,18 pct. Da det antages, at det »lille loft« på 3,9 pct. ikke er afskaffet, skal lønmodtagernes bidrag nedsættes med yderligere 0,6 pct. Det følger af, at delbidragssatsen i Dagpengefonden i givet fald ville være 4,5 pct. Dermed ville lønmodtagerbidraget blive 7,3 pct. Det lille loft betyder, at der efterfølgende ville være et underskud i fondene under ét.

2. Hvis L 988 ikke var blevet vedtaget, mens L 451 var blevet vedtaget, ville overskuddet i fondene under ét udgøre ca. 15 mia.kr., som skulle deles ligeligt mellem lønmodtagere, arbejdsgivere og stat. Dette ville betyde en satsnedsættelse på i alt 0,8 pct. til 7,2 pct. (med en delbidragssats i dagpengefonden på 4,2 pct.) for lønmodtagerne, mens arbejdsgivernes sats ville blive sat ned til 0 pct.

3. I en situation, hvor hverken L 988 eller L 451 var blevet vedtaget, ville lønmodtagerbidraget pga. det »lille loft« skulle nedsættes med yderligere 0,3 procentenheder. Dermed ville lønmodtagernes bidrag falde til 6,9 pct. Denne nedsættelse betyder, at der efterfølgende ville være et underskud i fondene under ét.

4. Såfremt L 424 ikke var vedtaget, ville der være et overskud i fondene under ét på ca. 2 mia.kr., hvilket skulle deles mellem lønmodtagere, arbejdsgivere og stat. Det ville give en satsnedsættelse på 0,1 procentenhed til såvel lønmodtagerne som arbejdsgivere. Dermed ville lønmodtagerbidraget blive 7,9 pct., mens arbejdsgivernes bidragssats (brutto) ville blive 0,5 pct., svarende til et nettobidrag på 0,18 pct.

5. Besvarelse af spørgsmålet om, hvad bidragssatserne ville være, såfremt L 988, L 451 og L 424 ikke var vedtaget, er identisk med svaret på, hvad bidragssatserne ville være, såfremt L 988 og L 451 ikke var vedtaget.

Det bemærkes, at baggrunden for gennemførelsen af L 988, L 451 og L 424 har været et ønske fra regeringen om at sikre, at arbejdsmarkedsbidragene så reelt som muligt dækker de faktiske arbejdsmarkedsrelaterede statslige udgifter.

Beregningerne viser, at der ville have været tale om en mærkbar finanspolitisk lempelse, såfremt de tre nævnte lovændringer ikke var blevet gennemført. Dette ville dermed underminere regeringens målsætning om at fastholde den makroøkonomiske balance og om en reduktion af den offentlige gæld. Dermed har L 988, L 451 og L 424 være medvirkende til at sikre den makroøkonomiske stabilitet og mindske behovet for stramninger på andre områder i skattepolitikken, hvor behovet for lavere skattesatser er større.